

פרוטוקול ישיבת מועצה שמן המניין מס' 28/17

מיום 26 לאוגוסט 2025

נוכחים:

מתן כצמן – ראש המועצה
מי-גל אבינועם – סגנית ראש המועצה
לימור גיל שני – סגנית ראש המועצה
טל רגב – חברת מועצה
שלומית גוטרמן-כספי – חברת מועצה
אמיר טטרסקי – חבר מועצה
טל הרמן – חבר מועצה
טל אגסי- עידו – חברת מועצה
יוסי אלבז – חבר מועצה
אייל רובין – חבר המועצה

חסרים:

מירב שניר - חברת המועצה
שמשון רחמנפור – חבר מועצה
שירלי עזרא שרון – חברת מועצה

משתתפים:

רינת אורן – מנכ"לית המועצה
אשר שמע – גזבר המועצה
עו"ד קרן קדמי – יועמ"ש
דקל אביסדרים – מהנדס המועצה
שירה שאול – מבקרת המועצה

אורח:

אדי גטלובסקי - מנהל אגף חינוך

על סדר היום:

1. עדכון אודות ההיערכות לפתיחת שנת הלימודים תשפ"ו.
2. חלוקת תמיכות לשנת 2025
3. אישור תב"רים:
 - א. אישור תב"ר 1687 מטה בטיחות 2025.
 - ב. עדכון תב"ר 1629 שדרוג מתחמי נוער.

דיון:

[1] עדכון אודות ההיערכות לפתיחת שנת הלימודים תשפ"ו.

מתן כצמן: אנחנו שמחים לפתוח את הישיבה הזאת בעדכונים, בדגש על עדכונים בתחום החינוך. אנחנו לקראת פתיחת שנת הלימודים תשפ"ו, ואני חושב שאין דרך טובה יותר מאשר להזמין את טל, מחזיקת תיק החינוך, ואת אדי מנהל האגף, שיציגו בפנינו גם את החזון, התהליכים והדברים היפים שאנחנו עושים לקראת פתיחת שנת הלימודים.

טל רגב: אנחנו פותחים עוד שנה ואנחנו נרגשים והופכים את זה ליום חג. עם קמפיין חוצות, אתם יכולים לראות פה, תצוגה של חלק מהילדים, מהמגוון שמצטרף אלינו למערכת החינוך, ילדים שלומדים גם אצלנו וגם במסגרות החינוך הממלכתי דתי,

בשנה שעברה, עם הכניסה של אדי לתפקיד, גיבשנו את התפיסה החינוכית ולפיה מערכת החינוך באבן יהודה תהיה משמעותית, מכילה ושוויונית לכל באיה, תקדם מיומנויות וכישורים להתמודדות מיטבית עם אתגרי העתיד. מתוך זה גזרנו גם את העקרונות המנחים שלנו למערכת החינוך עקרונות שמובילים אותנו בכל תהליך החשיבה והבחירה של הדגשים שאנחנו רוצים לשים. העקרונות הם: פדגוגיה מכוונת עבר, הווה ועתיד. לא מוותרים על אף אחד, מענה לצרכים מיוחדים למגוון אוכלוסיות וגיוון אפשרויות, קהילתיות, מוגנות ויצירת רצף חינוכי. בשנה שעברה הצגנו את מערכת החינוך שלנו במספרים, המספרים לא השתנו באופן דרמטי. אנחנו עומדים כרגע, פחות או יותר, על מספרים די דומים. אנחנו צפויים לגידול משמעותי בשנים הבאות, ואנחנו נערכים לזה כמובן, אם תשימו לב רגע על מסגרות החינוך המיוחד מחוץ ליישוב שיש לנו שם תלמידים, אנחנו עובדים מול 41 מסגרות שונות של חינוך מיוחד שנמצאות מחוץ ליישוב. ש לזה הרבה מאוד משמעויות מבחינת ניהול כל המערך הזה, גם התקשורת מול בתי הספר, גם מערך ההסעות. יש לנו 127 תומכי ותומכות הוראה בתוך המערכת, שזו גם כמות אדירה של כוח אדם. חלק משמעותי ממנו זה תומכי הוראה, שחלקם הם תומכי הוראה רגילים במערכת, אבל יש פה גם מערך מאוד מאוד מורכב של תומכי הוראה אישיים מתוקף סלי החינוך המיוחד. זו כמות אדירה, אנחנו מתמודדים עם הרבה מאוד קשיים בגיוס של כוח האדם המשמעותי הזה.

טל הרמן: הם עובדי מועצה, תומכי ההוראה?

טל רגב: כן, יש פה הרבה תומכי הוראה, שהם תומכי הוראה אישיים של ילדים. מערך מאוד מורכב בגיוס ובניהול שלו, גם תומכות ההוראה בגנים. יש לנו השנה תוספת של גן חינוך מיוחד, עוד גן לאוכלוסייה עם עיכוב התפתחותי שאנחנו פותחים. גן שהיה בעבר, נסגר ונפתח מחדש.

אדי גטלובסקי: נפתחת כיתה נוספת לחינוך מיוחד תקשורתי בבית ספר ראשונים. המערך של החינוך המיוחד הולך וגדל גם ביישוב וגם מחוץ ליישוב. גם בתומכי הוראה, בפתיחת כיתות, במחשבה גם על מסגרות חדשות. השנה אנחנו מתחילים לעבוד עם מסגרות חינוכיות בתוך כפר סבא, שנותנות מענה לגילאי חטיבות ביניים. הילדים שלנו מסיימים ח', וב-ט' יותר קשה למצוא כיתות חינוך מיוחד, כי זה בסוף חטיבת ביניים לפני מעבר לתיכון. בכפר סבא זה בעיקר במיפוי אזורי, אנחנו מרחיבים ומגדילים. טל דיברה על 41 מסגרות חינוך מחוץ ליישוב, ולהתאים לכל ילד את המסגרת הרלוונטית. אבל זה לא רק זה. הנסיעה מורכבת, לפעמים הנסיעה היא חצי שעה, לפעמים הנסיעה היא גם 40 דקות. והנסיעה הארוכה לא נותנת את המענה ההולם לפעמים לאותו ילד. אנחנו חושבים גם על זה. לראות איך מקרבים מסגרות, איך מחפשים מסגרות שיותר קרובות ליישוב, ואיך מפתחים מסגרות בתוך היישוב. הפתרונות הם לא בקצב מהיר למורכבויות שקיימות.

טל רגב: יש גידול אדיר בכל הארץ, בעניין של מסגרות חינוך מיוחד. לדעתי, הייתה לנו קפיצה של 30% בוועדות השנה?

אדי גטלובסקי: הייתה לנו קפיצה מ-52 וועדות ל-110.

טל רגב: פי 2.

אייל רובין: מאיפה נוצר הצורך ומה היה עד היום? אם פתאום יש כזו קפיצה, מה קרה פתאום?

טל רגב: זה בכל הארץ. יש ריבוי אבחונים, חלקם מוצדקים יותר, חלקם מוצדקים פחות. חלק מזה נובע מהאתגרים המאוד משמעותיים של מערכת החינוך בכלל, לא רק אצלנו. זאת אומרת, יש ריבוי אבחונים. יש קפיצה מאוד גדולה שנמצאת היום, זה במספר הילדים שמאובחנים על הרצף האוטיסטי.

אייל רובין: כי שינו את הסרגלים?

טל רגב: גם שינו את הסרגלים, וגם מודעות הרבה יותר גדולה, וגם כנראה כל מיני דברים שאנחנו עוד לא יודעים מה הסיבות להם. גם הנושא של היבטים רגשיים, קפיצה מאוד משמעותית בהקשר של התמיכה הרגשית שנדרשת לחלק מהילדים, ואז סעיפים מסוימים שמצריכים תומכי הוראה אישיים, גם פה יש לנו קפיצה מאוד גדולה.

אדי גטלובסקי: היו שינויים פרסונליים בהדסים. אנחנו מלווים את הדסים בשנה האחרונה בצורה אינטנסיבית, התחלפה מנהלת, דרור סיים, נכנסה מיכל פלשנברג חיות, נכנסה בחודש האחרון בצורה מאוד מהירה ואינטנסיבית. אנחנו עובדים הרבה לא רק על גיוס צוותים, אלא בעיקר לשמר צוותים. אני חושב שאחד היתרונות החזקים בשימור צוותים, זה מושך צוותים חדשים שרוצים להגיע

למקומות שהם יותר יציבים. אנשים היום בוחרים לאן הם רוצים להגיע. אני שמח שאנחנו מצליחים לשמר את הצוותים שלנו גם בבתי הספר וגם בגנים, וזה מייצר יציבות הרבה יותר גדולה וטובה. אנחנו מתחילים את השנה עם חוסרים מינימליים, בעיקר בתחומים מסוימים כמו סייעות, אבל אנחנו בסך הכל לא נמצאים בחוסרים קטסטרופליים שמקשים עלינו את פתיחת השנה. במהלך השנה הזאת עסקנו הרבה בנושא של חטיבת הביניים. התהליך היה מאוד אינטנסיבי ודיברנו עליו יותר מפעם אחת. וגם היה שיח מול משרד החינוך ומול הבעלויות של ויצ"ו הדסים, איך רותמים, איך תופרים את העניין הזה. קיבלנו אישור להקמת חטיבת ביניים וצורך שכלל שאנחנו עוברים עם הזמן אנחנו מבינים שהוא צורך מאוד מאוד קריטי, במתן מענים מדויקים לילדים. בנוסף, מתקיימים תהליכים לגבי מעבר בית הספר הדמוקרטי להיות מוכר ורשמי באבן יהודה, כחלק מהתפיסה של מגוון אפשרויות ומגוון מענים, כדי לאפשר לילדים שמחפשים זרם חינוך אחר. שתהיה לנו את האפשרות הזאת.

שלומית גוטרמן-כספי: וקיבלתם אישור?

אדי גטלובסקי: קיבלנו אישור להקים את בית הספר באזור באבן יהודה. אנחנו מתחילים את התהליך של המוכר ורשמי. זה תהליך שבעצם עובר אל מול משרד החינוך, יש לנו את הרוח הגבית של המשרד. **שלומית גוטרמן-כספי:** פעם גם ניסינו, אבל המועצה בלמה אותנו.

אדי גטלובסקי: יש גם רוח גבית של המשרד למהלך הזה.

אמיר טטרסקי: זה עיכב את ההקמה שלו, המוכר ורשמי?

אדי גטלובסקי: לא, להיפך. ההקמה שלו תהיה הרבה יותר מהירה ברגע שהוא יהיה מוכר ורשמי, כי בעצם הוא הופך להיות בית ספר מוסדר.

אמיר טטרסקי: הכוונה, זה שמחכים עד שיהיה מוכר ורשמי, לא מקימים אותו עד אז, או שאין קשר? **אדי גטלובסקי:** כן. אי אפשר להקים אבל, התהליך אל מול משרד החינוך ברמת ההכרה בצורך התחיל ברמת השיח, אנחנו עובדים במקביל. זה גם תהליך שהוא יותר מורכב, זה 3 רשויות, זה בית ספר אזורי, זה לא בית ספר רק של אבן יהודה, יש לזה יתרון גדול, כי הוא לא יושב לנו על המכרז של בתי הספר היסודיים, אלא נותן לנו מענה נוסף מבחינה פדגוגית, ולא יושב לנו על ההקצאות שאמורות להיות עתידית על בתי הספר היסודיים ביישוב. ומהבחינה הזאת, זה פתרון אידיאלי, שהוא נותן לנו win win לכל הרשויות.

יוסי אלבז: אדי, מלבד התהליך, יש גם עניין כספי למועצה?

אדי גטלובסקי: יש עניין כספי, אבל יש פה גם עניין של אגרות תלמידי חוץ, שמגיעים משלושת הרשויות. בעצם, הכניסה של הכספים הללו מייצרת גם איזה שהוא סוג של חינוך אחר. אבל זה פתיחת עוד מסגרות חינוכיות נוספות בתוך אבן יהודה. זאת אומרת, גם אם אנחנו פותחים גן נוסף, יש מאחוריו השתתפות רשותית. פתיחת מסלול למצוינות לימודית בשכבות ז', בעצם אנחנו עוסקים באיך אנחנו נותנים מענים מותאמים לשכבת ז'. בתי הספר שלנו מוגדרים כיסודיים, וכך ההתייחסות של המשרד

אליהם. אנחנו בעצם רוצים להתחיל לייצר איזה שהוא שיח שמותאם גם פדגוגית, לא רק מבנית, לתהליך הלימודי. ביחד עם משרד החינוך אנחנו בונים מסלולי מצוינות לשכבות ז', כשבועם שלוש המסלולים שאנחנו עוסקים בהם זה אמנות, חינוך גופני ומדעים. שלוש המקצועות הללו נבחרו כי יש לנו מדריכים מטעם משרד החינוך שמלווים את התהליך בבניית תוכניות הלימוד. זאת אומרת, זה לא תל"ן, זה לא חוגים, זה לא על הדרך. זה חובה, זה חלק מתוכנית הלימוד. הילדים צריכים ללמוד 3 שעות באחד משלושת המקצועות. זה תהליך שהוא נכון גם במעבר לחטיבת ביניים, וגם בהנחה של בתי הספר היסודיים, וגם בלתי מענה לכאן ועכשיו, לקבוצת ילדים שמערכת הלימוד הרגילה, לכלל הילדים אני מתכוון, שפחות מתאימה להם בבתי הספר היסודיים. למידה מרחוק שכבות ז'-ח'. בשיח אל מול משרד החינוך, פנינו כדי לבדוק אפשרות להעביר את כיתות ז'-ח', ל-5 ימי לימוד בשבוע, כמו כל חטיבות הביניים באזור שלנו. האחרונה, הרשות האחרונה שעשתה את המעבר הזה היא כפר סבא, עד עכשיו גם היא עבדה 6 ימים. כשבועם, אנחנו מבינים שלאוו דווקא יותר ימים נותן לנו פתרונות יותר טובים. בתי ספר עובדים 6 ימים, מורים עובדים 5 ימים. זאת אומרת, שיש לנו 5 ימים בשבוע שחסרים לנו מורים. בכיתות הנמוכות אפשר להשלים את זה עם מורים מקצועיים. בשכבות הגבוהות יותר, כשהמחנך איננו, אז גם האינטראקציה הלימודית היא אחרת. ובעצם, חטיבות הביניים, כשהן עובדות 5 ימים, אז היום השישי מרוכז ליום חופש לכלל המורים, וזה בעצם מאפשר לבנות מערכת בצורה יותר טובה.

טל הרמן: ושעות הלימוד השבועיות נשארות זהות?

אדי גטלובסקי: מה שעשינו, פנינו למשרד החינוך כדי לבנות את זה ב-5 ימים. משרד החינוך אמר, בתי ספר יסודיים לא יכולים לעבוד 5 ימים. בתי הספר שלנו נחשבים יסודיים. בנינו מערכת, במקום 32 שעות הוראה שתלמידי כיתה ז'-ח' אמורים לקבל, בנינו מערכת ל-35 שעות. כשבועם, 32 שעות פרונטליות יהיו ראשון עד חמישי, שזה מה שהילד אמור לקבל במסגרת המעטפת שמשרד החינוך מאשר. ובנוסף, הוספנו עוד 3 שעות, גם מתקציב משרד החינוך וגם בהקצאה פנימית שלנו, הוספנו עוד 3 שעות בלמידה מרחוק, שהיא למידה משימתית, קבוצתית, תרגולית. בימי שישי התלמידים לומדים בלמידה מקוונת. כל אחד יוכל שמה בעצם להעשיר את עצמו, להתפתח ולעשות גם חזרה ותרגול. זאת אומרת, הילדים יקבלו 35 שעות ולא 32. זה נתן לנו מענה גם לצרכים של בית הספר, נתן לנו מענה גם לבניית מערכות יותר מותאמות ל-ז'-ח', ונתן לנו גם עיבוי של עוד 3 שעות. בהיבט הפדגוגי, אנחנו מבינים שהסיפור של למידה מרחוק וגם הנושא הטכנולוגי הוא קריטי וחשוב, וזאת עוד דרך בעצם להכשיר את הילדים ולתת להם עוד מענים של הלומד העצמאי, לתת להם עוד כלים של למידה שדורשת מהם גם אחריות, למידה משותפת. וזה באמת מייצר לנו איזה שהוא win win בין כל הצרכים שאנחנו כרגע רואים ומדברים עליהם.

אייל רובין: אני מניח שלכל הילדים יש להם את האפשרות ללמוד מרחוק, ומי שלא, מקבל עזרה.

אדי גטלובסקי: נכון, ומי שלא תהיה לו את האפשרות, זה בדיוק המקום שלנו. אם יהיו חסמים טכנולוגיים בטח שאנחנו נסייע, אנחנו נמצאים שם.

טל הרמן: מתייחסים לשעות האלה כמו שעות לימוד בכיתה? תלמיד לא משתתף אז זה נחשב חיסור, בודקים נוכחות, יש מעקב כל שהוא?

אדי גטלובסקי: כן, ציון, חד משמעית. נוכחות.

טל רגב: בנו את זה בצורה כזאת שזה לא יהיה בזבז.

אדי גטלובסקי: זה לא דווקא. זה לא מדובר על מורה מלמדת וילד יושב.

טל הרמן: אוקיי.

אדי גטלובסקי: זה לתת משימות, וילד צריך להיכנס וללמוד ולהגיש ולעשות, עד שעה מסוימת שהיום נגמר. זאת אומרת, הלמידה היא למידה עצמאית.

טל הרמן: הוא לא יכול לעשות את זה בשבת?

אדי גטלובסקי: לא, הוא לא יכול לעשות את זה בשבת.

שלומית גוטרמן-כספי: הלמידה היא אינטראקטיבית?

אדי גטלובסקי: היא סינכרונית ואסינכרונית. זאת אומרת, מצד אחד המורה נמצא ואם הילד צריך עזרה אז אפשר לעלות מול המורה, מצד שני נותנים לו גם משימות והוא צריך לעשות את העבודה. זה יכול להיות גם למידה קבוצתית, זה יכול להיות למידה אישית, ויכול להיות גם תרגול.

טל הרמן: זה כבר עובד באיזה שהוא מקום?

אדי גטלובסקי: זה עובד בהרבה מאוד מקומות, לא בבתי ספר 8 שנתיים ביסודי. זאת אומרת, אנחנו בונים את זה פה בצורה שהיא כרגע מותאמת לאבן יהודה, כי באזור כולו אין 8 שנתיים.

אמיר טטרסקי: זה אמור להיות גם כשתהיה חטיבה?

אדי גטלובסקי: אנחנו חושבים על זה ובוחנים את זה. הסיפור של טכנולוגיה לגמרי ייכנס בחטיבה, אני לא יכול להגיד לך אם זה יהיה חלק מתוכנית הלימוד בחטיבה, עד שנגיע לשם.

רינת אורן: יש הרבה בתי ספר, ברחבי הארץ, שבעקבות הקורונה והפקת לקחים, מקיימים, בתכנון מראש, למידה היברידית X ימים בשנה.

אדי גטלובסקי: משרד החינוך מאשר עד 10% מהשעות ללמידה מרחוק, זה בסביבות ה-3 שעות שבועיות שכן מאפשר ללמידה מרחוק, שילד בעצם לא מגיע לבית הספר. זה קיים בתוך הרשימה של המשרד, אנחנו רוצים שזה יהיה בנוסף, לא לקחנו את השעות הללו, וזה כן אמור לתת גם נקרא לזה דגש ייעודי לצרכים שקיימים בכיתות ז'-ח'. הרצף החינוכי, היציבות, עקביות, היא מאוד מאוד חשובה, יש מספר תוכניות שאנחנו התחלנו איתן שנה שעברה, אנחנו ממשיכים גם השנה. התוכנית האנגלית מתחילה השנה בגנים וא'-ב'. תוכנית מצוינת. בעצם, שנה הבאה זו השנה השנייה. ילדי כיתה, ילדי גן חובה שיעלו לכיתה א', זו השנה השנייה שלהם. המטרה היא שילד יגיע לכיתה ג', אחרי שהוא נחשף

לפחות ב- 3 שעות אנגלית במסגרת גן א'-ב', אבל זה רק הטריגר. הרצון הוא, ואנחנו רואים את זה כבר קורה, גם בשח-מט אגב וגם באנגלית, שההורים ייצרו את האינטראקציה עם הילד. זאת אומרת, שאם הילד נחשף לאנגלית, אז ההורה יקנה את הספר ויקריא לו לפני השינה. ודרך זה אנחנו מייצרים גם חשיפה, ומייצרים גם מיומנויות, ומייצרים גם איזה שהוא שיח, כי בשעה אחת לא לומדים שפה. אבל כשאתה מתחיל לתרגל, ואתה מתחיל להיכנס לתהליך של שינון, אתה בסופו של דבר גם מייצר לילד את המיומנויות ואת הכלים שיגיע לכיתה ג'. במדינת ישראל מלמדים אנגלית מכיתה ג'. בינה מלאכותית, שעה שנכנסת השנה לכיתות ז'-ח', שעה שבועית בתוך המערכת, זה שעה שאנחנו כמועצה מקנים אותה לבתי הספר.

טל הרמן: מי הם המורים?

אדי גטלובסקי: המורים הם אנשי תוכן שמגיעים מהעולמות של הבינה המלאכותית. אני לא יכול להגיד לך מה ההשכלה שלהם אחד לאחד, אבל זו ההתמחות שלהם.

טל הרמן: בינה מלאכותית או הוראה של בינה מלאכותית?

אדי גטלובסקי: בינה מלאכותית והוראה של הבינה המלאכותית. חברה שמתעסקת בנושא הזה, שאנחנו עשינו את החיבור, ואנחנו מקצים שעה שבועית לכל אחת מהכיתות ז'-ח', כדי באמת גם לתת את ההתאמה, וזה גם חלק ממה שדיברתי על ה- 3 שעות של יום שישי, כדי לתת איזו שהיא תמונה הוליסטית רחבה יותר בנושא הזה. תקציב שיפוצי קיץ, השנה 2.2 מיליון שקלים שנכנסו לגנים ובתי ספר בהתאם לצרכים הקיימים, כדי לתת את המענים ולהכין אותם בצורה הטובה ביותר.

אחד הדברים שאני מאוד גאה בהם השנה, זה על התהליך שעשינו עם נושא המחשוב. ניכנס קצת למספרים. בבית ספר ראשונים היו 54 מחשבים. היחס במדינת ישראל מדבר על 1:5. על כל 5 ילדים במערכת החינוך, אמור להיות מחשב 1. בבית ספר ראשונים היחס היה 1:11. מה הסיבה? אני לא יודע, אני לא נכנס לזה. אבל, זה לא תקין. עשינו תהליך רכש והתאמה של יותר מ-200 מחשבים. לשלושת בתי הספר, כשהליניאריות לא מדברת על שכולם מקבלים אותו דבר. היא מדברת על השלמת פערים, ומדברת על יישור קו, והגדלת המספר. זאת אומרת, אם התקן במדינת ישראל הוא 1:5, אז באבן יהודה הוא עומד היום על 1:4. אם דיברנו טכנולוגיה, בוא ניתן כלים ומיומנויות. אז זה מחשבים נייחים, ומחשבים ניידים. מנהלת בית ספר ראשונים אמרה לי: "ג'קי עמד ליד המחשבים, הוא לא מבין את האירוע, איך מפרקים את זה". אמרתי, שישים על הרצפה שיבין את הגודל. זה כ- 120 מחשבים שנקנו לבית ספר. המטרה פה היא שלילדים יהיו את הכלים ואת המיומנויות ללמידה מותאמת לעת הזאת. זה כלי, זה מחברת.

רינת אורן: שדרך אגב, זו אותה מטרה של היום שישי, כלים לחיים.

אדי גטלובסקי: אבל המחשבים לבד לא שווים כלום. אנחנו צריכים ליצור תהליכים חינוכיים פדגוגיים שעושים יישור קו בין המשאב האנושי לבין התפיסה. הרצון פה ליצר למידה מותאמת, רלוונטית ואיכותית.

שיפוצי קיץ. בשיפוצי הקיץ שמו דגש גם על פתיחת מרחבי לימוד בחלק מבתי הספר כדוגמת מעבדות שכבות ז'-ח'. חלק מזה מציורי קיר, הצטיידות, מטבחים. באמת, כל גן, כל בית ספר, במה שהיה צריך. בתי הספר שלנו נראים מצוין. היו נראים מצוינים עוד לפני השיפוצים. פה יש בתי ספר שברמת הנראות שלהם מדהימים, הגנים פה נראים מדהים, ואני חושב שהאתגר פה זה גם לשמר וגם לפתח אותם. נוער וצעירים. בתפיסת העבודה של נוער יש בעצם מספר מעגלי פעילות. יש בני נוער שהם הגיעו למה שנקרא מסגרת פתוחה, כמו מועדונים. אין מחויבות, מגיע, לא מגיע. יש את מה שנקרא קבוצות עניין, אני מתחבר לכדורסל, אני מתחבר למוזיקה, אני מתחבר לאומנות. ויש את קבוצות השייכות, תנועות הנוער. המטרה שלנו ברמת המחויבות הגבוהה ביותר, זה שהילדים יהיו קשורים לקבוצות הנוער, תנועות הנוער. יש בהם רמת מחויבות מאוד גבוהה, וגם אנחנו רואים שזה בסופו של דבר מסייע לילד להגיע למקומות טובים. אנחנו רואים שרמת המחויבות של הילדים הולכת וגדלה. בתחום הנוער מדובר בקבוצות עניין. לא צריכים לפנות רק ל- 50, 60 ו- 80 ילד, כדי להגיע בסופו של דבר למאסות גדולות. אפשר להגיע למאסות האלה בהרבה מאוד קבוצות קטנות. אנחנו רואים את זה בקבוצות הספרות בקבוצות הלק ג'ל, במד"א שנתנו לזה מענה. בסוף אנחנו רוצים לתת לילדים את הכלים, ואחר כך הם מביאים את עצמם וגדלים. אבל זה לא מספיק, אנחנו רוצים בסוף שלבני הנוער שמשעמם להם, תהיה גם אינטראקציה מאוד מאוד טובה. כמו ה- date night, שאני חייב להודות שזה אחד הדברים היותר מדהימים שיצא לי לקחת בהם חלק, בעצם אומר את הדבר הבא. הגורם המרכזי והחשוב ביותר לקשר עם הילד זה ההורה שלו. אנחנו יודעים שהילדים רוצים קשרים טובים עם ההורים שלהם. התוכנית הזאת היא בעצם באה ואמרה את הדבר הפשוט הבא, נעזור לכם. ניתן את הפוש הזה, כדי לקבוע לכם דייט בין הילד לבין ההורה. תשבו, תפגשו על קפה, ניתן לכם את הזמן. אמרנו, בואו נתחיל עם האירוע הזה. 100 משפחות נרשמו לאירוע הזה.

מי-גל אבינועם: 70 היו בפועל, כי הזזנו את התאריך.

אדי גטלובסקי: בזמן הכי מורכב שיש, נפגשו עם הילד לקפה. היו מספר תנאים, בלי טלפונים, שיחה אישית. עמדו בזה. זה החיבור, אנחנו רוצים לעודד את הקשר בין ההורה לילד. אני יכול לתת פה גם 100 מסגרות חינוכיות אחרות אחר הצהריים. בסוף, זאת האינטראקציה הכי טובה כדי לעזור לילד להביא את עצמו בצורה הכי טובה, מבחינה הזאת של הקשרים עצמם. הקמנו את המחרשה, תגבור לימודי אחר הצהריים, לתת מענה לילדים לימודית, כדי שיוכלו להיות בצורה הטובה ביותר. שוב, לימודית אבל גם חברתית. נתנו להם תוקף קצת כמו איזו שהיא קבוצה כזאת איכותית, טובה. יש מנהלת יחידת נוער שהיא עילוי.

טל רגב: מדהימה, מדהימה.

אדי גטלובסקי: זאת אומרת אנחנו רק צריכים לתת לה את הרוח הגבית לרוץ, אבל השילוב הזה בין פורמלי לבלתי פורמלי, השילוב הזה של מערכת חינוכית הוליסטית, זה אולי אחד הדברים הכי חשובים שאנחנו מובילים. כי אנחנו צריכים ליצור פה יציבות ויסודות, מגיל לידה ועד למכונות, ושנת שירות, וגיוס לצבא, ואני חושב שזה אחד הדברים שאנחנו מנסים לעשות. גם בהליך ספירלי, אבל גם בהליך התפתחותי, עם האתגרים של גידול יישובי, בתי ספר, הדסים, בגרויות, אתגרים של מערכת החינוך, 8 שנותי, 7 שנותי, 6 שנותי, כל אחד והאתגרים שלו.

אייל רובין: יש, אני מניח, יעדים ומטרות, יש מדדי הצלחה, דרך לדעת שהגענו ליעדים, KPI.

רינת אורן: הכל נמצא בתכניות העבודה שלנו.

אדי גטלובסקי: בתוכנית העבודה אחד המדדים המרכזיים שכן אני רוצה כן להתייחס אליהם, הוא דווקא על המקומות שאנחנו פחות רואים אותם. כדוגמה, אחוזי הנשירה שלנו ממערכת החינוך הגלויה והלא גלויה. זאת אומרת, כמה ילדים נפלטים ממערכת החינוך, ואנחנו לא יודעים. אפשר לדעת את זה אחר כך. כמה ילדים נקלטים במסגרות כמו הילה ומפתן? שזה מסגרות שכן נותנות מענה לאותם ילדים שלא מצליחים להסתדר. איך אנחנו קולטים ילדים שמגיעים ב"א-י"ב לבתי הספר התיכוניים שלנו, שזה יכול להקטין את אחוזי הבגרות. זאת אומרת, אנחנו עסוקים בזה כדי לראות איך אנחנו נותנים את המענים הללו, ובכל אחד מהתחומים הללו אנחנו לגמרי גוזרים גם את היעדים שאנחנו רוצים להגיע. עוד לא הגענו לאופטימום שצריך.

לימור גיל-שני: שאפו ויישר כוח. מדהים, כל הכבוד לכם, ממש לא ברור מאליו.

מתן כצמן: תודה אדי. אני אשמח גם לתת איזו שהיא התייחסות קצרה. ממש כמה תוספות בקטנה, ותודות בסוף. כמה דברים שאני חושב שהם מעניינים שקורים גם בדמוגרפיה שלנו. דיברנו על החינוך ממלכתי דתי, השנה המספרים קטנו משמעותית בגנים הדתיים, אבל היה לנו עדיין חשוב מאוד לשמור אותם פתוחים. זה גם ממש לא מובן מאליו, אנחנו עושים סלטות באוויר כדי שזה יקרה, זה גם עולה לנו הרבה מאוד כסף, אבל היה לנו חשוב לשמר את הדבר הזה, כדי שכן יהיה לנו עוד מענים ועוד מגוון בשביל כל התושבים שלנו. ברגע שהם עולים ליסודי ותיכון, הם צריכים לצאת החוצה, וחשוב לנו להמשיך לתת את המענה בגנים. השנה, בנוסף לשיפוצים "הרגילים" בקיץ, והרכישה של המחשבים, אנחנו מסיימים שיפוץ יפפה, אם יורשה לי לומר, בבית ספר בכר של אולם הספורט, זה לכאורה לא חלק משיפוצי קיץ, כי זה פרויקט רשותי רוחבי, אבל זה מענה מדהים לבית ספר. אני באופן אישי עם ילדיי הייתי שם בפתחות שנה, וגם עם המרכז הקהילתי, היה חם, המזגנים לא עבדו, ובאמת לא נעים לשהות שם בכלל, השנה בכלל לא הפעלנו בהם אפילו את החוגים, את רוב החוגים של המרכז הקהילתי. בעבודה של אגף הנדסה, אנחנו ממש קרובים להשיק את האולם המדהים הזה, אז יישר כח למי שהוביל את הדבר הזה. ואני רוצה להוסיף עוד 2 שיפוצים שקורים, חלק מהבלתי פורמלי.

אנחנו יוצאים עכשיו לשיקום של הגינה בבית הנוער. יש שם גינה שסך הכל היא מוחזקת, אבל אנחנו רוצים שתהיה שם גינה שמאפשרת פעילות רחבה ויפה. וגם, אנחנו יוצאים בקרוב לשיפוץ בצופים. אז אלו דברים שאני חושב שחשוב לציין אותם.

השנה שמנו את ז'ח' בפוקוס. ז'ח' היו שכבות שאנחנו ידענו שבגלל ה-8 שנתיים, ובגלל זה שאנחנו עכשיו עוברים לחטיבת ביניים, הם היו בפער, הם הרגישו בפער. ואמרנו, נעשה הכל כדי להשקיע בהם. זה גם בא לידי ביטוי במגמות ומסלולי מצוינות שבנינו להם, זה גם בא לידי ביטוי, באמת התהליך היפיפה הזה שבניתם, תוספת שעות לימוד לז'ח', מ-32 שעות ל-35 שעות, זה סופר קריטי, וההוספה של ה-AI. כל הקשב שלנו וכל הרצון שלנו זה לתמוך בשכבות האלה, כדי להכין את הילדים לתיכון בצורה הכי טובה שאפשר. לסיום, להגיד תודה ענקית לטל, ותודה עצומה לאדי, האגף הזה עם קצת אנשים עושה תהליכים שהם רוחביים שבמקומות מסוימים לוקחים שנים. ותוך כדי שעובדים על האסטרטגיה, גם לא שוכחים את היום יום, את הסייעות, ואת השיפוצים, ואת הדברים שקורים, וזה משמח אותי מאוד. אז באמת, להגיד לכם בהזדמנות הזאת תודה, ושתהיה לכולנו שנת לימודים מוצלחת ופורייה וטובה, ושנזכה באמת באמת השנה לעסוק רק בחינוך ובדברים טובים, ופחות בכל השאר שקורה מסביב.

לימור גיל-שני: מילה אחת שאני רוצה גם להוסיף, ולהגיד שבאמת רינת הביאה לסביבה את המונח רצף חינוכי, ותודה על זה. כי באמת, מהצד של המרכז הקהילתי, כל הנושא של גם החינוך הבלתי פורמלי, אבל באופן ספציפי אני רוצה להגיד על הנושא של הצהרונים, אז גם תודה לאדי וטל שמלווים את הנושא. כולל השיפור המשמעותי שצריך להיות בצהרונים, ויהיה בצהרונים. להפוך את הסיסמה למעשה, ויש עבודה מאוד מאוד אינטנסיבית סביב הרצף החינוכי של הצהרונים, אז תודה גם על שיתוף הפעולה הזה.

טל רגב: גם שיתוף הפעולה בין החינוך להנדסה והתפעול שעבד מעולה. השקט שהיה השנה הורגש משמעותית.

רינת אורן: היום היה מפגש פתיחת שנה של כל צוותי הגנים. אדי הזמין את אילן, מנהל אגף תפעול לדבר, הוא עלה כאחד מהצוות, זה פשוט היה מרגש.

רינת אורן: אילן אמר להם, בהגדרה שלי, אני מנהל אגף תפעול, אבל אני הקצין תפעול של אגף חינוך, ובקיץ הסגן של אביבה, מנהלת המחלקה לגני ילדים.

אדי גטלובסקי: תודה רבה.

[2] חלוקת תמיכות לשנת 2025.

רינת אורן: לפניכם פרוטוקול וועדת תמיכות פלוס 2 מסמכים, מסמך ההמלצות של גורמי המקצוע. גורמי המקצוע שממליצים לוועדת תמיכות הם אדי וחגית, מנהלת האגף לשירותים חברתיים. הם בעצם בחנו את כל הבקשות שהוגשו לנו על ידי עמותות לתמיכה לשנת 2025. מזכירה, בפגישה הקודמת אישרנו את התבחינים ל- 2026, עכשיו אנחנו מאשרים את חלוקת התמיכות ל- 2025. בוועדת התמיכות, אשר, קרן ואני. כעת נבקש את אישורכם לפרוטוקול וועדת תמיכות, זה בעצם אישור של ההמלצות וחלוקת התמיכות. בתחום הנוער, בתחום חינוך תרבות וקהילה ובתחום של הרווחה.

קרן קדמי: רק לדייק שזה לפי התבחינים הקודמים, לא לפי מה שאישרנו בפעם האחרונה לשנת 2026.

רינת אורן: שימו לב, שיש פה תבחינים שהם קריטריונים אובייקטיביים כמו מספר משתתפים. ויש פה גם המלצות של הוועדה המקצועית, אז אנחנו נבקש את אישורכם למסמך.

טל הרמן: תזכירי לנו, בכמה מסתכם סך כל תקציב התמיכות?

רינת אורן: 330,000 אלף שקל, ל- 2025.

רינת אורן: מבקשת אישורכם.

החלטה: המועצה מאשרת פה אחד את חלוקת התמיכות לשנת 2025 בהתאם להמלצות הוועדה

המקצועית כפי המפורט בפרוטוקול ישיבת הוועדה המקצועית מיום 17.8.25.

[3] אישור תב"רים:

א. אישור תב"ר 1687 מטה בטיחות 2025:

תקבולים:

הרשות הלאומית לבטיחות	14,000
בדרכים	
קרנות הרשות	<u>9,333</u>
סה"כ	23,333

תשלומים:

עבודות קבלניות	<u>23,333</u>
סה"כ	23,333

רינת אורן: מבקשים את אישורכם לתב"ר בנושא בטיחות בדרכים. מדובר בתקציב שאנחנו מקבלים כל שנה מהרשות הלאומית לבטיחות בדרכים, ובתמורה כמאצינג אנחנו צריכים להעמיד גם תקציב של הרשות. סך הכל 14 אלף שקלים שאנחנו מקבלים מהרלב"ד ו-9,333 לשנת '25 שאנחנו מוסיפים מהרשות. נעמה לקחה על עצמה להיות הממונה, ויש להקשר מול הרשות לבטיחות בדרכים. וזה עבור פעילויות חינוכיות לנוער. שנה שעברה גם הייתה פעילות עם מבוגרים. מעבר לפעילויות שבתי הספר עושים. זאת אומרת, זה תקציב אקסטרה לקדם את כל הנושא הזה של בטיחות בדרכים.

מי-גל אבינועם: במופע של טונה, יש סימולטורים של הרלב"ד, מדמים התהפכות עם רכב, נסיעה באופנוע. ממש יהיו סימולטורים.

רינת אורן: בדיוק. מנסים לעשות את זה לא רגיל, לא עוד הרצאה, אלא לעשות את הדברים אחרת.

טל הרמן: איך הרלב"ד מתקצב את הרשויות? יש איזה שהוא מפתח?

רינת אורן: מספר תושבים וכדומה, מספר מוסדות חינוך, כן, לפי אוכלוסיות. אני אגיד, שאנחנו כותבים כל שנה תוכנית עבודה יחד איתם, שבה אנחנו מתכננים איך אנחנו מנצלים את התקציב.

טל הרמן: בתחום הזה, אם הרשות רוצה לעשות מאצינג, עוד 9,000 ומשהו שקל.

רינת אורן: נדרשת לתת מאצינג.

טל הרמן: נדרשת. אם הרשות אבן יהודה תיתן 15 אלף שקל, 30 אלף שקל, 60 אלף שקל, זה יעשה משהו, מאסה אחרת, יש לזה השפעה?

רינת אורן: זה לא יגרום לזה שהם יעלו את הסכום.

טל הרמן: לא, לא, אני שואל בהיבט, בטיחות בדרכים זה נושא חשוב. אז אני שואל, מה שנקרא, המועצה נותנת את המינימום, בסדר? אני שואל, האם, אולי ניתן עוד קצת, אולי זה יעשה יותר טוב, העלות השולית.

רינת אורן: אז קודם כל אני אגיד שבתקציב של היחידה לנוער וצעירים לנעמה יש מנדט לתכנן ולהפעיל כל שתבחר. אנחנו הכפלנו את התקציב השנתי שהיה לה למגוון פעילויות. היא משלבת את הנושא של זהירות בדרכים בכל, בכל מיני פעילויות. התקציב הנוכחי הוא מעבר לתקציבים שיש לבתי הספר והוא מאפשר פעילות מגוונת, שלא היתה פה בשנים האחרונות, למגוון אוכלוסיות. לדוגמה הגיל השלישי יצאו ליום פעילות בנושא.

מי-גל אבינועם: ויש גם דברים נוספים, כמו ברמה התפעולית שהרלב"ד נותן בהם מאצ'ינג, כמו מעקות בטיחות, מעברי חצייה.

מתן כצמן: זה נטו תב"ר שעוסק בחינוך, ובקשר שלו לבטיחות בדרכים. לשאלתך, זה מה שאנחנו מציעים פה.

טל הרמן: זה המינימום שאתם נדרשים.

מתן כצמן: אני לא אוהב את המושג, "המינימום שנדרשים".

טל הרמן: טכנית, זה המינימום.

מתן כצמן: אנחנו מקבלים כסף מהרלב"ד, אנחנו עושים את המאצ'ינג, את מה שהם דורשים כדי שנקבל את הכסף. האם אנחנו עושים יותר? כן, אנחנו עושים יותר. למשל, אנחנו מתכוונים אחרי פתיחת שנה לצאת לקמפיין, גם כן קמפיין חוצות, אחרי שאנחנו עושים את כיתות א', בקשר לנסיעה בקורקינט, שזה עולה לנו כסף, או שווה ערך כסף.

החלטה: המועצה מאשרת פה אחד את תב"ר 1687 מטה בטיחות 2025.

ב. עדכון תב"ר 1629 שדרוג מתחמי נוער:

תקציב מאושר	עדכון תקציב	הקטנה/הגדלה	תקבולים:
1,000,000	1,000,000	0.00	היטל השבחה
1,000,000	1,000,000	0.00	סה"כ
תשלומים:			
0	900,000	900,000	עבודות קבלניות
1,000,000	100,000	-900,000	תכנון ופיקוח
1,000,000	1,000,000	0	סה"כ

מי-גל אבינועם: התב"ר הבא הוא לא תב"ר חדש, זה תב"ר שאישרנו אותו. אנחנו בעצם מביאים לכאן תיקון של המינוחים, על מנת לדייק את ההוצאות הכספיות. אנחנו אישרנו הוצאה של מיליון שקלים עבור שדרוג מתחם הנוער ברחוב השומרון. היה כתוב שזה רק תב"ר תכנוני, כאשר בפועל זה גם התכנון וגם הביצוע. ולכן, אנחנו מבקשים לדייק את השם, והכותרת נקראת שדרוג מתחם הנוער, ובדברי ההסבר כתוב לכם, שהן כוללות את הוצאות התכנון והפיקוח גם לעבודות הקבלניות. אז זה בעצם תב"ר שהסכום שלו כבר אושר, אנחנו יוצאים לעבודות.

מתן כצמן: זה אותו סכום כולל, זה התאמה, הגדרה נכונה יותר של התב"ר, זה הכל.

החלטה: המועצה מאשרת פה אחד את עדכון תב"ר 1629 שדרוג מתחמי נוער.

עדכונים:

מתן כצמן: היה לנו קיץ עם שורה של אירועים, באמת מהשורה הראשונה, שהמרכז הקהילתי הרים. היה לנו את היהודים בתחילת הקיץ, היה לנו את שרית חדד, מחר יש לנו את טונה שזה לנוער, ביום חמישי יש לנו גם את ברי סחרוף. אני מתחיל לשמוע מאנשים בסביבה שאבן יהודה נהיתה כזאת מוקד לאירועי תרבות שווים, וזה מאוד משמח אותי וזה כיף. זו הזדמנות קודם כל להגיד תודה למרכז הקהילתי שהרים לנו את הדבר הזה, הם מאוד מתאמצים לשמור על איכות גבוהה ולהיות אטרקטיביים. באמת יישר כוח, וכל הכבוד.

אני שמח לעדכן שנבחר מנהל חדש למרכז הקהילתי אבן יהודה. קוראים לו אלירן מויאל. אלירן נבחר אחרי תהליך מעמיק מאוד, ארוך, של עיון ובחינה.

אלירן, בשנים האחרונות הוא מנהל המרכז הקהילתי בקריית השרון, הוא גם בתפקידו האחר גם הסמנכ"ל של הרשת של המרכזים הקהילתיים בנתניה. הוא קרוב ל-20 שנה עובד בחברות למתנ"סים ובמרכזים קהילתיים, הוא התחיל את דרכו פה כרכז נוער, אז הוא גם מחובר ליישוב, והוא מכיר אותו היטב. הוא צפוי להתחיל בתחילת אוקטובר, אם אני לא טועה, אבל הוא כבר נמצא פה, הוא היה אתמול ביריד ובאירוע סוף שנה של המרכז הקהילתי.

רינת אורן: הוא בא לשיבות עבודה, הוא נפגש עם הצוות.

מתן כצמן: הוא נכנס לעניינים. הוא בא עם המון מוטיבציה לעשות פה דברים טובים, וזה כיף. הוא מביא רוח רעננה, חדשה וטובה. אנחנו נאחל לו בהצלחה בהמשך, אני חושב שזה המקום גם לברך אותו ולאחל לו המון, המון בהצלחה. ההצלחה שלו זו ההצלחה שלנו. אנחנו כבר מחכים שיתחיל, כדי שיוכל לעשות דברים יפים במרכז הקהילתי, אז זו הזדמנות להגיד את זה.

טל הרמן: סליחה שאני חוזר רגע לנושא הטכני. המופעים היפים האלה שמתקיימים פה, אני משער שהקרטיסים שקונים התושבים, מי שבא, זה לא מכסה את ההוצאה. השאלה בגדול היא מה אחוז הסבסוד של המועצה למופעים האלה.

מתן כצמן: אני לא יודע לתת לך את התשובות האלה בשלוף. יש מופעים שהם מכסים את ההוצאות שלהם, או קרובים לכסות את ההוצאות שלהם, אבל את זה אנחנו בעצם בוחנים ומתכננים בתקציב של המרכז הקהילתי בתחילת שנה. זאת אומרת, זה איזה שהם הערכות שעושים ומחשבים אותם. ובסופו של דבר, זה חלק מהתקציב הכולל של המרכז הקהילתי.

לימור גיל-שני: כל אחד זה לגופו של עניין. יש אחד, עכשיו זה של מפעל הפיס, של ברי סחרוף, בגלל זה זה 70 שקל לכרטיס. שרית חדד זה היה מימון שלנו, אז המחיר היה יותר גבוה. לכל אירוע יש רווח והפסד משלו, שבסך הכל צריך להתכנס לתקציב הכולל.

מתן כצמן: לסיום, שבוע שעבר המדינה עצרה, מאחר ובכולנו בערה ההרגשה שלא עושים מספיק להחזיר את החטופים ואת החטופות הביתה. תושבים רבים, גם פה באבן יהודה, יצאו לרחובות. אני רוצה לשתף אתכם, שאני באופן אישי הרגשתי צורך להצטרף לקבוצה של ראשי ערים וראשי מועצות וראשי מועצות אזוריות מכל הארץ, חשוב לי גם להגיד, מכל גווני וקצוות הקשת הפוליטית הישראלית, כולל ראשי מועצות שלא כל כך הרגישו בנוח, וכולל כאלה שהתלבטו אם לעשות את זה, והיה לי מאוד מאוד חשוב להצטרף אליהם לביקור שערכנו בניר עוז. ביקור משמעותי מאוד, וקשה ומורכב. ניר עוז, מי שיודע, אולי הקיבוץ שעבר את הקטסטרופה הכי גדולה מכולם, כולם היו קשים אבל באמת קשה לראות קיבוץ שהוא שרוף לחלוטין. המצב שם, הם עוד לא התחילו לשקם אותו, כי זו קהילה שהיא בטרומה, כי יש להם עדיין חברים וקרובים ומשפחה, שעדיין חטופים בעזה.

שמחתי לראות רבים מכם מחברי המועצה, שגם כן השתתפו פה בקריאה על חזרה של החטופים גם פה בכביש 4, בגשר, אחרים בקפלן, או בכיכרות בתל אביב. ואני חושב שגם היום אנחנו ראינו הרבה מאוד אנשים שיצאו ומחאו וקראו קריאה ברורה וחדה לחזרה של החטופים, ואני מרגיש צורך, ככל שהזמן עובר, וככל שהשיח הציבורי לגבי החטופים מתרחק, גם פה לנצל את הבמה הזאת ולהגיד, שכולנו רוצים את החטופים עכשיו כמה שיותר מהר הביתה, בלי כחל ושרק, בלי אבל, בלי גמגומים, כולל מחירים כואבים, כולל כל מה שצריך, כי אנחנו לא יכולים לחכות יותר. אנחנו כבר יודעים מה המצב שלהם, יודעים שהם נמקים, יודעים שהם רעבים, יודעים שהם חוזרים פגועים. וחשוב לי גם לנצל את הקול שלי ואת הבמה הזאת, בפני התושבים שצופים בנו, להגיד שכולנו נעשה את כל מה שאנחנו יכולים כדי שהחטופים יחזרו הביתה בהקדם. אמן. תודה.

הישיבה הסתיימה.

מתן כצמן
ראש המועצה

רינת אורן
מנכ"לית המועצה